

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 469

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 iulie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Pagina
DECRETE		
451. — Decret pentru numirea președintelui Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție	1	nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice 8–11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 536 din 22 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2–5	Decizia nr. 541 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională 11–12
Decizia nr. 537 din 22 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său	5–8	Decizia nr. 562 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității 13–14
Decizia nr. 538 din 22 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea		Decizia nr. 566 din 29 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat 15–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru numirea președintelui Secției de contencios administrativ și fiscal
a Înaltei Curți de Casație și Justiție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 53 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 419 din 5 iunie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul judecător Barbă Ionel se numește în fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe o perioadă de funcția de președinte al Secției de contencios administrativ și 3 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 iulie 2012.
Nr. 451.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 536

din 22 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.483/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 707D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 708D/2012, nr. 709D/2012 și nr. 744D/2012—747D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.442/40/2011, nr. 7.489/40/2011, nr. 7.446/40/2011, nr. 7.474/40/2011, nr. 7.485/40/2011 și nr. 7.456/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la Dosarul nr. 708D/2012 Primăria Comunei Blândești a depus note scrise prin care relevă aspecte ce țin de aplicarea legii în cauză. De asemenea, la Dosarul nr. 747D/2012 partea Școala de Arte și Meserii „Ion Pillat” Dorohoi a depus o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 708D/2012, nr. 709D/2012 și nr. 744D/2012—747D/2012 la Dosarul nr. 707D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.483/40/2011 și 7.489/40/2011, prin Încheierea din 12 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.442/40/2012, și prin încheierile din 16 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.446/40/2011, nr. 7.474/40/2011, nr. 7.485/40/2011 și 7.456/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze ce au ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 încalcă dreptul de proprietate reprezentat de salariul convenit pentru munca prestată, fără a acorda o despăgubire proporțională cu privarea de acest bun, precum și faptul că nu se conturează premisele modului în care, la încetarea amenințării pentru siguranța națională, cei vătămați vor putea recupera bunul de care au fost privați sau echivalentul lui valoric. Arată că, deși termenul de aplicabilitate a Legii nr. 118/2010 s-a împlinit la data de 31 decembrie 2010, actul normativ nu poate fi considerat ca nefiind în vigoare, întrucât, prin preluarea dispozițiilor sale de către art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului bugetar pentru anul 2011, acesta este încă în actualitate, iar, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, pot face obiect al excepției de neconstituționalitate și acele acte normative care sunt de actualitate prin prisma efectelor juridice produse, chiar dacă termenul de aplicare enunțat în cuprinsul lor s-a împlinit.

Mai susține că, drept urmare a controlului de constituționalitate al Legii nr. 118/2010, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile acestei legi sunt constituționale, deși afectează dreptul la respectarea bunurilor în sensul prevăzut în cuprinsul art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În continuare, arată că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Legea nr. 118/2010 putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Odată publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, aceasta produce efecte *erga omnes*, astfel

încât nimeni nu poate refuza aplicarea legii pe motiv că nu au fost îndeplinite cerințele pentru adoptarea sa. Prin urmare, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 147 alin. (2) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și dispozițiile art. 133 alin. (3) — (5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Consideră că măsura dispusă în cuprinsul dispozițiilor considerate a fi neconstituționale nu a încetat, iar salariile nu au revenit la cuantumul inițial, ci Guvernul a permanentizat diminuarea salarială (deși a înapoiat 15% din cuantumul salariului micșorat), deoarece Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calcularea drepturilor salariale salariul brut pentru luna octombrie 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.409D/2011 al Curții Constituționale, cauză în care apreciază că dispozițiile de lege criticate constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate ce afectează dreptul la salariu, în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, cu următorul conținut:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază*

minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 147 alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, prevederile legale criticate au avut o aplicabilitate limitată în

timp, până la 31 decembrie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a se analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010. Soluțiile legislative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a statuat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din primul Protocol

adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea a statuat că legea criticată este constituțională, arătând că: „în procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale, ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, [...] Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, «alte îmbunătățiri» ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare.

Astfel, în condițiile în care critica autorului obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

În final, Curtea constată că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.483/40/2011, nr. 7.442/40/2011, nr. 7.489/40/2011, nr. 7.446/40/2011, nr. 7.474/40/2011, nr. 7.485/40/2011 și nr. 7.456/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537

din 22 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.465/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 710D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 743D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său, ridicată de același autor în Dosarul nr. 7.458/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 743D/2012 la Dosarul nr. 710D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.465/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său.**

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.458/40/2011 **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze ce au ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 încalcă dreptul de proprietate asupra bunului reprezentat de salariul convenit pentru munca prestată, diminuându-l fără a acorda o despăgubire proporțională, precum și faptul că nu se conturează premisele modului în care, la încetarea amenințării pentru siguranța națională, cei vătămăți vor putea recupera bunul de care au fost privați sau echivalentul lui valoric. Arată că, deși termenul de aplicabilitate a Legii nr. 118/2010 s-a împlinit la data de 31 decembrie 2010, actul normativ nu poate fi considerat ca nefiind în vigoare, întrucât, prin preluarea dispozițiilor sale de către art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului bugetar pentru anul 2011, acesta este încă în actualitate, iar, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, pot face obiect al excepției de neconstituționalitate și acele acte normative care sunt de actualitate prin prisma efectelor juridice produse, chiar dacă termenul de aplicare enunțat în cuprinsul lor s-a împlinit.

Mai susține că, drept urmare a controlului de constituționalitate al Legii nr. 118/2010, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile acestei legi sunt constituționale, deși afectează dreptul la respectarea bunurilor în sensul prevăzut în cuprinsul art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În continuare, arată că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Legea nr. 118/2010 putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Odată publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, aceasta produce efecte *erga omnes*, astfel încât nimeni nu poate refuza aplicarea legii pe motiv că nu au fost îndeplinite cerințele pentru adoptarea sa. Prin urmare, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 147 alin. (2) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și dispozițiile art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Consideră că măsura dispusă în cuprinsul dispozițiilor considerate a fi neconstituționale nu a încetat, iar salariile nu au revenit la cuantumul inițial, ci Guvernul a permanentizat diminuarea salarială (deși a înapoiat 15% din cuantumul salariului micșorat), deoarece Legea nr. 285/2010 folosește ca

referință pentru calcularea drepturilor salariale salariul brut pentru luna octombrie 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.409D/2011 al Curții Constituționale, cauză în care apreciază că dispozițiile de lege criticate constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate ce afectează dreptul la salariu, în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, cu următorul conținut:

— „Art. 1: (1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2: „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile Legii nr. 118/2010 în ansamblul său.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 147

alin. (2) privind deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, prevederile legale criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a se analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010. Soluțiile legislative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a statuat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un

atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele privilegii, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, Curtea a statuat că legea criticată este constituțională, arătând că: „în procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale, ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, [...] Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, «alte îmbunătățiri» ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare.

Astfel, în condițiile în care critica autorului obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

În final, Curtea constată că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții

Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale legii în ansamblul său, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.465/40/2011 și nr. 7.458/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 22 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Amalia Mihaela Nițeanu, Anda Arman, Dulcineea Ploscaru, Marina Cristina Bordei, Iolanda Mihai, Maria Dumitrache, Lorena Baicu, Luminița Mocanu, Adina Voica, Elena Comnoiu, Adriana Corneanu, Cristina Nicolescu, Claudia Ilie, Lucia Strehioiu, Violeta Nițeanu, Irina Dobre, Amalia Dumitru, Nicoleta Sîrbu, Emilian Slavu, Daniela Tetea, Georgeta Banu, Manuela-Nina Pantile, Gabriela Cazan, Valentina Antofie, Adrian Dumitru, Carmen Bucur, Monica Claudia Anghel, Marian Cobeanu, Marian Diniță și Cristian Călin în Dosarul nr. 3.782/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 719D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.782/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Amalia Mihaela Nițeanu, Anda Arman, Dulcinea Ploscaru, Marina Cristina Bordei, Iolanda Mihai, Maria Dumitrache, Lorena Baicu, Luminița Mocanu, Adina Voica, Elena Comnoiu, Adriana Corneanu, Cristina Nicolescu, Claudia Ilie, Lucia Strechioiu, Violeta Nițeanu, Irina Dobre, Amalia Dumitru, Nicoleta Sîrbu, Emilian Slavu, Daniela Tetea, Georgeta Banu, Manuela-Nina Pantile, Gabriela Cazan, Valentina Antofie, Adrian Dumitru, Carmen Bucur, Monica Claudia Anghel, Marian Cobeanu, Marian Diniță și Cristian Călin într-o cauză ce are ca obiect anulare act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 și cele ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 sunt neconstituționale, în măsura în care perpetuează reducerea ce le-a afectat indemnizația salarială ulterior termenului impus de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 872/2010 și 874/2010, ceea ce contravine prevederilor art. 41 și art. 44 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 1.409D/2011 al Curții Constituționale, cauză în care apreciază că dispozițiile de lege criticate constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional de proprietate ce afectează dreptul la salariu, în sensul de „bun”, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție, astfel încât excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca*

sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, prevederile legale criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente, și anume Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a se analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010. Soluțiile legislative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a statuat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie

2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantate de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Amalia Mihaela Nițeanu, Anda Arman, Dulcineea Ploscaru, Marina Cristina Bordei, Iolanda Mihai, Maria Dumitrache, Lorena Baicu, Luminița Mocanu, Adina Voica, Elena Comnoiu, Adriana Corneanu, Cristina Nicolescu, Claudia Ilie, Lucia Strechioiu, Violeta Nițeanu, Irina Dobre, Amalia Dumitru, Nicoleta Sîrbu, Emilian Slavu, Daniela Tetea, Georgeta Banu, Manuela-Nina Pantile, Gabriela Cazan, Valentina Antofie, Adrian Dumitru, Carmen Bucur, Monica Claudia Anghel, Marian Cobeanu, Marian Diniță și Cristian Călin în Dosarul nr. 3.782/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 541

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 46.784/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.**

Excepția a fost ridicată de Iulian Petrescu cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de recalculare a pensiei de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 sunt neconstituționale, întrucât prevăd că, în situațiile în care nu pot fi dovedite veniturile salariale obținute, la determinarea punctajului mediu anual, pentru calcularea pensiei, se utilizează salariul mediu brut pe economie. Or, arată că există dovezi ale veniturilor realizate, însă acestea se află la dispoziția Ministerului Apărării Naționale, precum și a celorlalte unități de siguranță națională, iar pensionarul nu le poate procura. De asemenea, arată că dispozițiile art. 7 alin. (2) din

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, precum și ale art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Iulian Petrescu în Dosarul nr. 46.784/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 757D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 sunt retroactive, deoarece prevăd reținerea din pensie a sumelor care depășeau suma cuvenită, potrivit legii.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale concretizată prin deciziile nr. 873/2010, nr. 1.237/2010 și nr. 1.612/2010, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, dispoziții potrivit cărora *„În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și pentru care nu pot fi dovedite venituri de natură salarială, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează salariul mediu brut pe economie din perioadele respective.”*

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, dispoziții potrivit cărora: *„Sumele de plată se vor achita până cel târziu la data de 31 decembrie 2012, iar sumele de recuperat se rețin din drepturile de pensie, în condițiile legii.”*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Iulian Petrescu în Dosarul nr. 46.784/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Autorul excepției nu indică textele constituționale pretins a fi încălcate, arătând doar că dispozițiile de lege criticate aduc atingere pensiei dobândite și sunt retroactive. Având în vedere aceste critici, Curtea apreciază că autorul excepției are în vedere prevederile constituționale ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și al art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010, Curtea constată că, la data formulării criticii de neconstituționalitate, intrase deja în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011. Obiectivul acestui din urmă act normativ a fost tocmai acela de a institui o procedură care să îndepărteze neajunsurile procesului de recalculare a pensiei, așa cum acesta fusese reglementat prin dispozițiile Legii nr. 119/2010 și ale Hotărârii Guvernului nr. 735/2010 pentru recalcularea pensiilor stabilite potrivit legislației privind pensiile militare de stat, a pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 28 iulie 2010, neajunsuri constând, în primul rând, în dificultăți de dovedire a veniturilor realizate pe perioada activă profesional. În acest sens, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 a prevăzut în mod expres că: *„Obligația identificării și transmiterii la casele de pensii sectoriale a veniturilor realizate lunar de către fiecare beneficiar, în vederea efectuării revizuirii prevăzute la alin. (1), revine instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în cadrul cărora beneficiarul și-a desfășurat activitatea.”*

Așa fiind, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (4) din Legea nr. 119/2010, așa cum a fost formulată de autorul excepției, a rămas fără obiect.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, de vreme ce aceste dispoziții nu prevăd aplicarea lor pentru perioade anterioare intrării în vigoare a ordonanței amintite, respectiv anterior datei de 31 ianuarie 2011.

Faptul că, în aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2010, instituțiile implicate în procesul de revizuire au acționat mai repede ori mai târziu nu reprezintă o chestiune de constituționalitate, ci una de aplicare a legii.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 29 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Sorin Ion Grigoriță în Dosarul nr. 12.680/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 978D/2011.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihaela Jugănar, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 12.680/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de pârâțul Sorin Ion Grigoriță într-o cauză de contencios administrativ în contradictoriu cu reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile ordonanței de urgență criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), art. 15, art. 16, art. 21, art. 22, art. 23, art. 30, art. 53, art. 54, art. 55, art. 57 și art. 126, deoarece „dau dreptul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a desfășura activitate jurisdicțională cu finalitate represivă și de poliție politică

de «deconspirare a Securității». În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 „menține caracterul neconstituțional constatat anterior de Curtea Constituțională privind existența unei jurisdicții extraordinare de natură să aducă prejudicii demnității și integrității persoanelor supuse verificării [...]”. Autorul excepției consideră că, înainte de 22 decembrie 1989, „România a avut un regim de republică socialistă în care întreaga putere aparținea poporului liber și stăpân pe soarta sa (art. 1 și 2 din Constituția din 1965, republicată în 1974), și nu de «dictatură comunistă», constatare de ordin politic și mediatic care nu are ce căuta într-o reglementare legală”.

Instanța de judecată apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu contravin prevederilor constituționale invocate, excepția fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) — *Statul român*, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 30 — *Libertatea de exprimare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 54 — *Fidelitatea față de țară*, art. 55 — *Apărarea țării*, art. 57 — *Exercitarea drepturilor și a libertăților* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității a mai fost supusă controlului de constituționalitate în integralitatea sa, instanța constituțională constatând că această ordonanță nu

reglementează în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, ci operează, pe de o parte, o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind „*lucrătoare ale Securității*” față de Legea nr. 187/1999, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, iar pe de altă parte, o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

De asemenea, prin Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, Curtea a observat că prin această ordonanță de urgență s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. În condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, acestea satisfacând exigențele prevăzute de art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege.

Totodată, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Curtea a mai reținut cu același prilej că prevederile art. 2 lit. a) din ordonanța de urgență definesc noțiunea de „*lucrător al Securității*” și explicitează în concret semnificația termenului. Astfel, dețin calitatea de lucrători ai Securității persoanele care, pe de o parte, au fost încadrate ca ofițeri sau subofițeri ai Securității sau ai Miliției cu atribuții pe

linie de Securitate, inclusiv ofițeri sub acoperire, în perioada 1945—1989, și care, pe de altă parte, au desfășurat activități prin care au suprimat sau au îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitare comuniste. Întrunirea cumulativă a celor două condiții prevăzute de textul de lege criticat este constatată de instanța judecătorească — Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Așa fiind, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, Curtea reține că dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

În fine, prin Decizia nr. 1.311 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 15 noiembrie 2010, Curtea a reținut că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare și nici celelalte drepturi și libertăți fundamentale invocate, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesuală civilă.

Întrucât, față de cele analizate de instanța de contencios constituțional în jurisprudența la care s-a făcut referire, autorul prezentei excepții nu a relevat elemente noi, de natură a determina reconsiderarea acesteia, Curtea constată că cele reținute în deciziile amintite își mențin valabilitatea.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Sorin Ion Grigoriță în Dosarul nr. 12.680/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 566

din 29 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Asociația Magistraților din România în Dosarul nr. 10.944/302/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.073D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.944/302/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.**

Excepția a fost ridicată de reclamantul Asociația Magistraților din România într-o cauză având ca obiect excepția de nelegalitate a Ordinului Ministrului Justiției nr. 2.964/C din 22 noiembrie 2007, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Justiției și Institutul Național de Magistratură.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (2), art. 24 alin. (2), art. 41 alin. (1) și art. 53 alin. (2), precum și Recomandării R (2000)21 din 25 octombrie 2000 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei către statele membre privind libertatea exercitării profesiei de avocat. În acest sens, arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate „aduc atingere existenței dreptului părții de a alege liber avocatul, precum și dreptului apărătorului de a-și asista și reprezenta clientul în fața tuturor instanțelor”, afectând „dreptul la apărare al părții care, având un avocat ales, nu poate beneficia de asistența juridică a acestuia în toate fazele procesului”.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, cu modificările ulterioare, dispoziții care la data sesizării Curții Constituționale aveau următorul cuprins: „(1) *Profesia de avocat nu poate fi exercitată la instanțele, precum și la parchetele de pe lângă acestea, inclusiv la Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde soțul avocatului sau ruda ori afinul său până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, indiferent de secția, direcția, serviciul sau biroul în care își desfășoară activitatea.*

(2) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și avocatului al cărui soț, rudă ori afin până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător la Curtea Constituțională ori funcția de judecător financiar, consilier de conturi sau procuror financiar la instanțele Curții de Conturi.*”

În opinia autorului excepției, sunt înfrânate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care statuează principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 24 alin. (2) care consacră dreptul părților de a fi asistate, în tot cursul procesului, de un avocat, ales sau numit din oficiu, art. 41 alin. (1) care prevede că dreptul la muncă nu poate fi îngădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă și art. 53 alin. (2) care detaliază condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, prin raportare la art. 20 alin. (2) din Constituție, invocă Recomandarea R (2000)21 din 25 octombrie 2000 a Comitetului Miniștrilor Consiliului Europei către statele membre privind libertatea exercitării profesiei de avocat.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că ulterior sesizării sale, reconsiderându-și jurisprudența în materie, pentru aceleași motive de neconstituționalitate invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 1.519 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 27 ianuarie 2012, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, statuând că acestea

contravin prevederilor constituționale ale art. 24 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 53 din Constituție.

Cât privește dispozițiile alin. (2) al art. 21 din Legea nr. 51/1995, prin aceeași decizie, Curtea a constatat că acestea, fiind norme explicative și de trimitere, au rămas fără obiect în condițiile admiterii excepției de neconstituționalitate a alin. (1) al aceluiași articol.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru aceste argumente, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 a devenit inadmisibilă, conform art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care stabilește că „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Asociația Magistratilor din România în Dosarul nr. 10.944/302/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 598324